

4.11.48, יום ה', ב' חשוון.

הרופא אשר לי לקום - אבל נאלצתי להפסיק מקודמו ובארבע נסעתי לנהנית לסיום הקורס של מ"מ. דיברתי על מהי הדמות הרצויה של מעמד בצבאנו.

בשם חזרתי הכיתה.

בערב סעד אצלי ירשוב ומוחין - ואחרי אהח"צ קבלת פנים לאורחים. הזמנתי בעיקר דוברי רוסית.

5.11.48, יום ו', ג' חשוון.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ערכתי לדפוס דברי בפני המפקדים בשם "למפקדי הצבא".

- בערב ישיבת המטה. מקודם נתייעצנו שלשנו - יעקב, יגאל ואני על הצעדים הצבאיים הבאים. עמדת מועצת הבטחון והיבררותה של אמריקא אחרי משרד החוץ הלונדוני עוררה בי טענות בדבר חכנית המערכת נגד המשולש. מבחינה צבאית ברור שהדרך הטובה ביותר לשחרר ירושלים והמסדרון - היא התקפה רבתי על המשולש דווקא בחלקו הצפוני - טובים ממזרח, ז' נין ואום אל-טאחם מצפון, טול כרם ממערב, אולם למען שמעולה זו תצלח ותביא החוצאות הרצויות בירושלים - בריחת הלגיון - דרוש שהזמן לרשותנו לא יהיה מוגבל. דבר זה מוסל בספק, ויחכן שנאלץ להפסיק הפעולה לאחר זמן קצר, כשהלגיון אולי יקבל עזרה העיראקים ללחץ מוגבר על ירושלים. משוך כך נראה לי שיש לבדוק אם אי אפשר בזמן קצר יותר לפעול בסביבות ירושלים - בכיוון לרמאלה מצד אחד, ובכיוון לבית לחם מצד שני. לדעת יגאל זה ידרוש 4-5 חטיבות. יש לכך חטיבת חראל, חטיבת ת"א, חטיבת טשה בירושלים. אפשר להביא עוד חטיבה שבע, וחטיבה שמונה - אם הכיס בנגב יתפנה. לפי חכניה זו יעמוד הצפון שלנו רק בטעב של החגוננות, ואלכסנדרוני יסריד את חזית המערב.